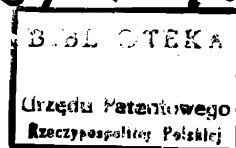

Warszawa, dnia 20 czerwca 1952 r.

B27m 3/08

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 34885

KI. 38 k, 2/01

Uno Ivan Samuel Edlund

(Akers Styckebruk, Szwecja)

Płyta drewniana do celów budowlanych

Zgłoszono 30 września 1946 r.

Udzielono 4 grudnia 1951 r.

Wynalazek dotyczy wytwarzania płyt drewnianych do celów budowlanych, zwłaszcza do budowy deskowań przy konstrukcjach betonowych.

Według wynalazku płyty te są złożone z desek, których podłużne obrzeża stykają się ze sobą, przy czym deski są połączone za pomocą falistych klamer blaszanych, krzyżujących się zasadniczo pod kątem prostym z miejscami styku desek, oraz jednocześnie za pomocą metalowych prętów, które zachodzą w taki sposób w utworzone na końcach płyty rowki, że utrzymują poszczególne deski w jednej płaszczyźnie. Płyta zachowuje zatem zawsze swój płaski kształt, niezależnie od rozszerzeń lub skurczeń poszczególnych desek. Faliste klamry blaszane zapobiegają powstawaniu szczelin w miejscu styku między deskami, jeżeli te ostatnie kurczą się przy wysychaniu. Metalowe pręty na końcach płyty są trwale złączone tylko z jedną deską, pozostałe zaś deski płyty ujmują przesuwnie, tak że nie przeszkadzają rozszerzaniu i kurczeniu się poszczególnych desek. Pręty są zabezpieczone przed wypadnięciem za pomocą odpowiednich klamer.

Na rysunku przedstawiono przykład wykonania płyty według wynalazku. Fig. 1 jest widokiem z przodu płyty, fig. 2 przedstawia płytę częściowo w widoku z boku, a częściowo w przekroju wzdłuż linii II—II na fig. 1, fig. 3 — widok czołowy płyty, fig. 4 i 5 zaś są widokami falistej klamry blaszanej w powiększeniu.

Płyta drewniana według wynalazku jest złożona z pewnej liczby desek 1, których podłużne obrzeża stykają się ze sobą. Na każdym wolnym końcu płyty jest utworzony podłużny rowek 6 do umieszczenia w nim metalowego pręta 2.

W celu zabezpieczenia prętów 2 przed wypadnięciem z rowków stosuje się klamry 3, które wbija się w deski ujmując pręty 2. Każdy pręt 2 jest na jednym ze swych końców zaostroszony w postaci spiczastego ostrza i tak zagięty, że tworzy gwóźdź 4, który wbija się do jednej z końcowych desek płyty. Pręty 2 służą do utrzymania desek płyty w jednej płaszczyźnie i zabezpieczają dzięki temu poszczególne deski przed ich krzywym ustawieniem się jednej w stosunku do drugiej, gdy deski pod wpływem wilgoci ule-

gają rozszerzeniu lub też kurczeniu podczas schnięcia.

W celu połączenia poszczególnych desek stosuje się metalowe klamry w postaci falistych blaszek 5, które wbija się w deski poprzecznie do miejsca styku ich obrzeży tak, że uniemożliwia się rozwieranie się miejsc styku przy kurczeniu się desek. Rozszerzaniu się desek wskutek wilgoci nie przeszkadzają ani blaszki 5 ani też pręty 2, ponieważ pręty są przymocowane do deski trwale tylko w jednym miejscu, podczas gdy w pozostałych deskach pręt znajduje się w rowkach i może się łatwo przesuwać.

Wykonanie wymienionych blaszanych klamer 5 uwidoczniono na fig. 4 i 5. W przedstawionych przykładach uwidoczniono blaszane klamry 5, wbite po obydwóch stronach płyty. Klamry blaszane 5 można oczywiście, o ile się chce, również wbijać i stosować tylko po jednej stronie powierzchni płyt.

Zastrzeżenia patentowe

1. Płyta drewniana do celów budowlanych, zwłaszcza do wykonania deskowań przy konstrukcjach betonowych, złożona z większej liczby desek, których podłużne obrzeża stykają się z sobą i które utrzymuje się złączone za po-

mocą poprzecznie do styku desek przechodzących narządów przytrzymujących, znamienna tym, że deski, tworzące płytę, są połączone za pomocą poprzecznie krzyżujących się z miejscami styku desek falistych klamer blaszanych (5) w taki sposób, iż deski wskutek zmieniającej się zawartości wilgoci mogą się rozszerzać lub kurczyć bez obawy rozłączenia się poszczególnych desek, przy czym deski utrzymuje się równocześnie w jednej płaszczyźnie za pomocą prętów (2), które są osadzone w przebiegających na końcu płyty utworzonych rowkach podłużnych (6), przy czym każdy z prętów jest trwale złączony tylko z jedną deską płyty, w pozostałych zaś deskach pręty te są osadzone przesuwnie tak, iż umożliwiają poszczególnym deskom rozszerzanie się i kurczenie przy stałym zachowaniu płaskiego kształtu płyty.

2. Płyta według zastrz. 1, znamienna tym, że sztywne połączenie każdego metalowego pręta (2) z jedną z desek płyty jest uskutecznione tak, iż jeden koniec (4) każdego pręta jest zagięty i wbity w drewno jednej z końcowych desek płyty.

Uno Ivan Samuel Edlund

Zastępca: Kolegium Rzeczników Patentowych

